

XXXIIII

” Iactatio & confidentia fortune
Se fortunatū / fœlicem / seq̃ beatum
Qui putat: & forti nīmū confidit iniquē:
Laudat & extollit fortunam: sentiet olim
Cum minime retur: tectum crepitare domūq̃

**Fortune
vanitas.**

Successus hūanę
p̃speritatis veruz
indiciū ęterne dā
nationis est. De
ppiciato peccato
noli eē sine metu
neq̃ adiciās pec
catū sup peccatū
Misericordia enī
& ira ab illo cito
p̃ximant. & ī pec
catores respicit
ira illi⁹. Lento ei
gradu ad ṽdictā
sui / diuina proce
dit ira: tarditatē
q̃ supplicii / graui
tate cōpensat

Hic quoq̃ dignus erit nostra rate / siue lybutno
Prouehi: & insipidum stultus adire chorū:
Qui iactabundus fortunā semp̃ in omni
Arridere sibi reputat: atq̃ cupit. e. ii.

Augustinus.
puer. xxviii.
Ecc̃s. v.
Valer⁹ li. i.